

„Ja, saa er vi vist færdige, Mikkelsen. Hvad er'et, De der sidder med?“

„Det er bare den Bog, vi fandt her i Skuffen. Hvad skal vi gøre med den? Det er jo skrevne Sager, saa den kan da ikke gaa til Avktionen, og til at brændes er den da egenlig for god. Tror De ikke, Nielsen, at jeg med god Samvittighed kan ta' og beholde den? Saa havde jeg dog en Slags Minde om Assistenten. For — sandt at sige — saa vil jeg mangan Gang komme til at længes efter ham; og her staar netop saa meget om det, vi har siddet her og passiareet om, saa det er, ligesom jeg opfriskede det altsammen.“

„Tag De den bare, Mikkelsen. For skrevne Sager har vi ingen Ansvar. Og den har jo ingen Pengeværd.“

Saa tændte Sognefogden en Lygte. Lampe og Lys blev slukket, og de to Mænd traadte ud af det tomme Hus og lukkede det omhyggelig efter sig.
